

Władysław Barański

Kol. Władysław Barański urodził się 18 października 1901 roku, w Częstochowie. W czasie I wojny światowej został ewakuowany w głąb Rosji do miasta Orła, gdzie rozpoczął naukę w polskim gimnazjum. W roku 1918 wraca do Warszawy i kontynuuje naukę w gimnazjum Władysława Giżyckiego. Po ośmiomiesięcznej nauce, wstępuje do wojska i bierze udział w kampanii 1920 roku. Po wyjściu z wojska, uczęszcza do Szkoły im. H. Wawelberga i Rotwanda. W latach 1922-1923 odbywa służbę wojskową w Warszawie a jednocześnie uczy się na Wieczorowych Kursach Maturalnych przy Gimnazjum Mikołaja Reja, gdzie uzyskuje świadectwo dojrzałości. Studia geodezyjne na Politechnice Warszawskiej rozpoczął w roku 1923 a ukończył w 1929.

Po odbyciu praktyki zawodowej w biurze inż. Tadeusza Szamańskiego i po uzyskaniu dekretu mierniczego przysięgłego, w 1932 roku otworzył własne biuro miernicze. Po roku pracy, zatrudnił się w Zarządzie Miejskim miasta Zduńska Wola na stanowisku kierownika robót publicznych oraz kierownika referatu Komisji Rozbudowy Miasta. W 1936 roku powrócił do Warszawy i przez rok pracował w Powiecie Warszawskim a następnie przeniósł się do Związku Miast Polskich gdzie prowadził sprawy związane z pomiarem polskich miast. W czasie okupacji przebywał w Warszawie i Grodzisku Mazowieckim. Po wojnie w 1945 roku wszedł w skład grupy prof. Jana Piotrkowskiego ,prowadzącego w Lublinie starania o powołanie Urzędu Pomiarów Kraju. Na polecenie Rządu opracował projekt dekretu o Głównym Urzędzie. W latach 1945-1951 pełnił funkcję dyrektora Biura Administracji Miernictwa GUPK, po czym przeszedł do pracy w Centralnym Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego. W 1957 roku powrócił do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. W 1961 roku objął stanowisko wicedyrektora ds. technicznych Instytutu Geodezji i Kartografii, funkcję tę sprawował do przejścia na emeryturę w roku 1968.

Kol. Władysław Barański był aktywnym działaczem organizacji społecznych geodetów Polskich. W roku 1945 był jednym z 23 uczestników pierwszego zebrania geodetów, na którym zdecydowano powołać Związek Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej. Przewodniczył w roku 1945 pierwszemu Walnemu Zgromadzeniu ZMRP. W 1947 roku został wybrany Przewodniczącym Głównego Sądu Koleżeńkiego, a w roku 1948 Przewodniczącym Zarządu Głównego ZMRP. Funkcję tę pełnił przez dwie kadencje. W latach 1959-1974 był Przewodniczącym Głównego Sądu Koleżeńkiego Stowarzyszenia Geodetów Polskich, Był aktywnym członkiem Sekcji Geodezji Miejskiej, W ciągu ostatnich lat swego życia Przewodniczył Kołu Seniorów Oddziału Stołeczno-Wojewódzkiego SGP.

Za wybitne zasługi dla rozwoju Stowarzyszenia, XXIII Zjazd Delegatów SGP, który obradował w dniach 3-4 kwietnia 1970 r. w Gdańsku, nadał Mu godność Honorowego Członka SGP.

Posiadał również szereg odznaczeń państwowych, resortowych i odznak honorowych, w tym: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Złota Odznakę "Za zasługi w dziedzinie geodezji i kartografii", Brązowy Medal "Za zasługi dla obronności kraju", Złote Odznaki Honorowe NOT i SGP.

Zmarł w dniu 22 maja 1977 roku i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym Północnym w Warszawie.